

Kommunikationen til Kjøbenhavns Politidirektør af den allerhøjeste Resolution paa dette Andragende:

Justitsministeriet.

Kjøbenhavn, den 26de November 1872.

I et til Hans Majestæt Kongen indgivet og ifølge Hans Majestæts allerhøjeste Befaling Justitsministeren gennem Overhofmarskallatet tilfattet allerunderdanigst Andragende have Cigarmager Wiry, Maskinarbejderne Hans Fred. Ferd. Christensen og Adolf B. Weiss, Snekkerisvend Christian Greifen, afflediget Kommandersergent Conrad Zahnen samt Cigarmager Chr. W. Korfitzen, hvilke Personer udgjøre Bestyrelsen af den heri Staden bestaaende saakaldte internationale Arbejderforening, under Fremførelse af forskellige Bepværing over det Forhold, der af Politidirektøren i Kjøbenhavn skal være udoist mod den nævnte Forening og dens Virksomhed, anholdt om, at Politidirektørens Færd maa blive gjort til Gienstand for en upartiff Undersøgelse og Domsfældelse.

Ved en allerunderdanigst Forestilling har jeg derefter forelagt Hans Majestæt Kongen denne Sag til allerhøjeste Afgjørelse, og har det derpaa behaget Hans Majestæt ved allerhøjeste Resolution af 25de d. M. allernaadigst at bemyndige Justitsministeren til at tilkendegive Underfritterne af det ovennævnte til Hans Majestæt indgivne allerunderdanigste Andragende, at der ikke fra det Offentliges Side findes nogensomhelst Anledning til at foretage noget Skridt imod Politidirektøren i Kjøbenhavn i den af dem i Andragendet antydede Retning.

Foranstaaende skulde jeg herved tjenstligt anmode Hr. Statsraaden om behageligen at bringe til de Paagjældendes Kundskab.

I Forbindelse hermed skal jeg henstille til Hr. Statsraaden, hvorvidt De, med Hensyn til de i Andragendet indeholdte fornærmelige Sigtelser imod Dem i Anledning af Deres Embedsførelse, maatte føle Dem opfordret til under et privat Søgemaal at drage de Paagjældende til Ansvar herfor, idet jeg udbeder mig en behagelig Indberetning om, hvad der maatte foretages i Sagen fra Deres Side.

Klein.

Linde.

Den i Justitsministerens Skrivelse under Nr. 6 anførte Klage:

Til

Justitsministeriet!

For længere Tid siden henvendte den af Undertegnede tilligemed de Medanklagede, d'Hrr. Brix og P. Geleff, engagerede private Defensor, Hr. Overretssagfører P. S. Seibelin, sig til Politidirektøren, Hr. Statsraad Crone, for at faae den fornødne Tilladelse til at tale med os i Curium. Dette blev ham negtet uden Angivelse af nogen Grund. Senere har han igjen henvendt sig sammeledes og da faaet det Svar, at det „til sin Tid“ vilde blive tilladt ham at tale med os under fire Dine. Da jeg imidlertid paa min Forespørgsel har erfaret, at denne Tilladelse aldeles ikke medfører en Ret for os, men snarere skal forestille en særdeles „Belvillie“ og altsaa let en Dag kan tilbagetages, og da jeg endvidere endnu i disse Dage har maattet konferere med Hr. Seibelin i Politiets Overværelse, saa har jeg ikke troet at burde blive staaende herved og tillader mig derfor at forebringe Justitsministeriet det Skete, for i denne for mig saavel som vistnok for de fleste Anklagede meget vigtige Sag at erholde dets Erklæring om, hvorvidt det billigere Politiets Afhærd og anser det for stæmmende med Lov og Retfærdighed her i Landet, at en Anklaget indskrænkes i Retten til at konferere med sin Defensor.

I Reglement for Arrestvæsenet af 7de Mai 1846 Afdeling E. § 16 udtales som Grundfætning, at „Arrestanten i Varetægtsarresten ikke skal udsættes for et større Onde end det, der er en nødvendig Følge af hans Friheds Indskrænkning og hans Persons Bevogtning, indtil hans Skjebne ved Dom er bleven afgjort“, og i samme Reglements § 10 forudsættes, at de i Enkeltcellerne henfidsende Arrestanter, som have lært en Kunst eller et Haandværk, kunne udøve dette i Arresten. Disse